

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2018. szeptember 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Vállalkozások joga – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés – 2011/7/EU irányelv – A 6. cikk (1) és (3) bekezdése – A tartozás behajtási költségeinek megtérítése – Az adós késedelmes fizetése miatt kiküldött fizetési felszólítás költségei”

A C-287/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Okresní soud v Českých Budějovicích (České Budějovice-i járásbíróság, Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2017. május 19-én érkezett, 2017. március 10-i határozatával terjesztett elő

a **Česká pojišťovna a.s.**

és

a **WCZ, spol. s r.o.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: C. Vajda tanácselnök, K. Jürimäe és C. Lycourgos (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Európai Bizottság képviseletében Z. Malušková, M. Patakia és D. Kukovec, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. május 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: cseh.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 48., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L 233., 3. o.; HL 2015. L 218., 82. o.) 6. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a Česká pojišťovna a.s. és a WCZ, spol. s r.o. között, a WCZ által esedékes biztosítási díjak késedelmes fizetése miatt – az e díjak megfizetésének követelésére irányuló kereset előterjesztését megelőzően – ez utóbbinak kiküldött fizetési felszólítás költségeinek megtérítése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2011/7 irányelv (12), (19) és (20) preambulumbekkezdése kimondja:
„(12) A késedelmes fizetés olyan szerződészegés, amelyet a legtöbb tagállamban az alacsony vagy fel nem számított késedelmi kamatok és/vagy hosszadalmas jogorvoslati eljárások az adósok számára pénzügyi szempontból vonzóvá tettek. E folyamat visszafordításához és a fizetési késedelem előnytelenné tételéhez a pontos fizetés kultúrájára való határozott váltás szükséges, ideértve, hogy a kamat felszámítására való jog kizárása mindig súlyosan hátrányos [helyesen: nyilvánvalóan tisztességtelen] szerződési feltételnek vagy gyakorlatnak minősüljön. Ez a váltás a fizetési határidőkre és a hitelezőknek a felmerült költségeikért járó kártérítésre vonatkozó különleges rendelkezések bevezetését is magában foglalja, és többek között azt, hogy a behajtási költségek megtérítéséhez való jog kizárását tekintsek súlyosan hátrányosnak [helyesen: és többek között azt is, hogy vélemezni kell a behajtási költségek megtérítéséhez való jog kizárásának nyilvánvaló tisztességtelenségét].
[...]
(19) A késedelmes fizetés előnytelenné tétele érdekében a késedelmes fizetés következtében felmerült behajtási költségekért a hitelezőknek nyújtott méltányos kártérítést kell biztosítani. A behajtási költségeknek a késedelmes fizetés következtében felmerülő adminisztratív költségek megtérítését, valamint a felmerülő belső költségekért fizetendő kártérítést is fedezniük kell, amelynek érdekében ezen irányelvnek egy rögzített minimumösszeget kell meghatároznia, amelyhez a késedelmi kamatot hozzá kell adni. Egy rögzített összegű kártérítés a behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek korlátozására irányul. A behajtási költségek megtérítésének meghatározásakor figyelembe kell venni, hogy az nem sértheti azon nemzeti rendelkezéseket, amelyek alapján a nemzeti bíróság kártérítést is megítélhet a hitelezőnek az adós késedelmes fizetése következtében felmerült bármely további káráért.
(20) A belső behajtási költségeket fedező átalányösszegekre való jogosultság mellett a hitelezőnek jogosultnak kell lennie az adós késedelmes fizetése által okozott más behajtási költségek megtérítésére is. E költségek közé tartoznak különösen az ügyvéd vagy behajtással foglalkozó cég megbízása következtében a hitelezőnél felmerülő költségek.”

- 4 Ezen irányelvnek „A behajtási költségek megtérítése” címet viselő 6. cikke előírja:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben a 3. vagy a 4. cikkel összhangban késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult az adóstól legalább 40 [euró] összegű átalány megfizetését követelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett átalányösszeg külön fizetési felszólítás nélkül, a hitelező számára felmerült behajtási költségeikért kártérítésként váljon esedékessé.

(3) A hitelező az (1) bekezdésben említett átalányösszegen felül megfelelő kártérítésre jogosult az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes fennmaradó behajtási költsége miatt. E költségek közé tartozhatnak többek között az ügyvéd vagy behajtással foglalkozó cég megbízása miatt felmerülő költségek.”

A cseh jog

- 5 A 179/2013. sz. törvénnyel módosított, a kereskedelmi törvénykönyvről szóló 513/1991. sz. törvény 369. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata előírja:

„A késedelmi kamatokon kívül a hitelező jogosult a követelés behajtási költségei minimális átalányösszegének megtérítésére; ennek szintjét és a megtérítést feltételeit kormányrendelet határozza meg.”

- 6 A késedelmi kamatok összegének és a követelésbehajtás költségeinek megállapításáról, a végelszámolóknak és a jogi személy ügyviteli szerve bíró által kinevezett tagjainak díjazásáról, valamint bizonyos, a polgári és kereskedelmi hirdetések hivatalos közleményét és a jogi, illetve természetes személyek, vagyonkezelői alapok, tényleges tulajdonosokkal kapcsolatos információk nyilvános jegyzékeit érintő kérdéseknek a pontosításáról szóló 351/2013. sz. kormányrendelet 3. §-a kimondja:

„Amennyiben a vállalkozásoknak [...] egymással szemben kölcsönös kötelezettségei vannak, a minimális behajtási költsége az egyes igényeknek 1200 [cseh korona (CZK) (hózzávetőleg 46 euró)] [...]”

- 7 A polgári törvénykönyvről szóló 40/1964. sz. törvény 121. §-ának (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tartozáshoz kapcsolódik a kamat, a késedelmi kamat, a kötbér és a behajtási költségek.”

- 8 A polgári perrendtartásról szóló 99/1963. sz. törvény 142. §-ának (1) bekezdése előírja:

„A bíróság a teljes mértékben pernyertes fél javára a pervesztes féllel szemben a jogai hatékony kikényszerítése vagy megvédése érdekében felmerült költségeinek megtérítését ítéli meg.”

- 9 Az említett törvény 142a. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„A kötelezettség teljesítésére irányuló perben pernyertes felperes csak abban az esetben jogosult költségei megtérítését kérni az alperestől, ha legalább hét nappal az eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtását megelőzően annak kézbesítési címére vagy utolsó ismert címére teljesítési felszólítást küldött.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 10 A Česká pojišťovna és a WCZ 2012. november 7-én biztosítási szerződést kötöttek, amely ugyanezen a napon hatályba is lépett.
- 11 A Česká pojišťovna 2015. március 10-i levelében tájékoztatta a WCZ-t az említett szerződés 2015. február 25-i hatállyal történő felmondásáról a meg nem fizetett biztosítási díjak miatt, és utóbbtól kérte a 2014. november 7. és 2015. február 25. közötti időszakra járó, 1160 CZK (hozzávetőleg 44 euró) összegű biztosítási díj megfizetését. Összességében a Česká pojišťovna négy fizetési felszólítást intézett a WCZ-hez, mielőtt a kérdést előterjesztő bírósághoz fordult volna.
- 12 A Česká pojišťovna azt kéri az említett bíróságtól, hogy kötelezze a WCZ-t egyrészt az említett 1160 CZK (hozzávetőleg 44 euró) összeg és a 2015. február 25-től a fizetendő biztosítási díj megfizetésének dátumáig terjedő időszak utáni törvényes késedelmi kamatai megfizetésére, másrészt pedig a követelése behajtásához kapcsolódó költségek megfizetésére, 1200 CZK (hozzávetőleg 46 euró) értékben. Ezenfelül a Česká pojišťovna eljárási költségei megtérítését követeli a WCZ-től.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy a 2011/7 rendelet 6. cikkét a 351/2013. sz. kormányrendelet 3. §-a ültette át, illetve hogy a cseh jogban a kamatok, a késedelmi kamatok és az e tartozás behajtásának költségei a tartozás részét képezik.
- 14 Miután megállapította, hogy a nemzeti jog azt írja elő a bíróságok számára, hogy az alperes részére eljárási költségként csak egyetlen, a bírósági kereset benyújtását megelőző felszólítás megküldéséhez kapcsolódó költségeket ismerjék el, a kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést veti fel, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkéből eredő behajtási költségek átalányösszegben való megtérítéséhez való jog mellett el kell-e ismerni a felszólítás költségeinek megtérítéséhez való jogot a nemzeti eljárási szabályok alapján. Az említett bíróság ugyanis rámutat arra, hogy ezen irányelv (19) preambulumbekzdése szerint az irányelv 6. cikke alapján járó átalány-kártérítésnek pontosan a felperes felszólítási költségeit kell fedeznie. Ebből a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az következik, hogy a kártérítéshez való jog többszörös elismerése az említett 6. cikk és a nemzeti eljárási szabályok alapján lehetővé tenné a felperes számára, hogy kétszer részesüljön ugyanabban a kártérítésben.
- 15 E kérdés alapvető jelentőségű a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyó jogvitával összefüggésben, mivel a Česká pojišťovna a 351/2013. sz. kormányrendelet 3. §-a és a 2011/7 irányelv 6. cikke alapján 1200 CZK (hozzávetőleg 46 euró) összegben követel átalány-kártérítést, a nemzeti jogból következően pedig a jogi képviselő költségeinek megtérítését kéri, beleértve a kereset benyújtását megelőzően a fizetési felszólítás költségeit is.
- 16 E körülmények között az Okresní soud v Českých Budějovicích (České Budějovice-i járásbíróság, Cseh Köztársaság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [...] 2011/7 irányelv 6. cikkének (1) és (3) bekezdését, hogy a felperes ugyanezen irányelv 3. és 4. cikke szerinti kereskedelmi ügyletekkel kapcsolatos követelés behajtására irányuló keresetének sikeressége esetén a bíróság köteles a felperes javára a bíróság előtti eljárás költségeinek az adott tagállam eljárási jogi rendelkezései szerinti összegben – amelybe beleszámít az alperesnek a kereset benyújtását megelőzően kiküldött fizetési felszólítás költsége is – történő megtérítésén felül 40 euró (vagy nemzeti fizetőeszközben megállapított, azzal azonos mértékű) összeget is megítélni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az elismeri az adós késedelmes fizetése miatt ez utóbbinak címzett fizetési felszólítások költségéből eredő kár megtérítését követelő hitelezőnek e címen fennálló azon jogát, hogy – az e cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszeget felül – megfelelő kártérítésben részesüljön ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében.
- 18 Először is meg kell jegyezni, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkének célja a hitelező behajtással kapcsolatos költségei megtérítésének biztosítása akkor, amikor ennek az irányelvnek a fényében a késedelmes fizetés miatti kamatok esedékessé válnak. Másfelől az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkét a 351/2013. sz. kormányrendelet ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdésében előírt átalányösszeget az 1200 CZK-ban (hozzávetőleg 46 euró) történő megállapításáról szóló 3. §-a ültette át a cseh jogba.
- 19 Először is rá kell mutatni arra, hogy 2011/7 irányelv 6. cikkének szövegéből nem következik, hogy a hitelező követelésének behajtása érdekében küldött fizetési felszólítással kapcsolatos költségei ne lennének megtéríthetőek az e 6. cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszeget felett.
- 20 Ugyanis, az említett (1) bekezdés kizárólag a hitelező azon jogáról tesz említést, amely szerint legalább 40 eurós átalányösszeget megfizetését követelheti. Továbbá az említett 6. cikk (2) bekezdése előírja a tagállamok számára annak a biztosítását, hogy egyrészt az átalányösszeget automatikusan esedékessé váljon – még az adósnak címzett külön fizetési felszólítás hiányában is –, valamint másrészt, hogy a hitelező számára a felmerült behajtási költségekért kártérítés járjon. Ezzel e rendelkezések nem tesznek semmilyen különbséget e költségek között.
- 21 Ami az ugyanezen 6. cikk (3) bekezdését illeti, előírja, hogy a hitelező az e cikk (1) bekezdésében említett átalányösszeget felül jogosult arra, hogy az adóstól megfelelő kártérítést követeljen az átalányösszeget meghaladó összes egyéb behajtási költsége miatt.
- 22 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében az „említett összeget felül” kifejezés használatával az uniós jogalkotó azt kívánta kiemelni, hogy így azok a behajtási költségek, amelyek meghaladják a 40 eurós összeget, megfelelő kártérítés tárgyát képezik.
- 23 Másfelől, bár kétségtelen, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikk (3) bekezdésének francia nyelvű változata „más” behajtási költségekre hivatkozik, egy ilyen pontosítás pedig azt sugallhatja, hogy az e cikk (1) bekezdésében hivatkozottakhoz képest egyéb jellegű behajtási költségekről van szó, meg kell jegyezni, hogy többek között e rendelkezés görög, angol, olasz és holland nyelvű változatai nem támasztják alá ezt az értelmezést, mivel az „*opoiadipote schetika ypoloipomena*”, „*any*”, „*ogni*” és „*alle*” kifejezéseket használják a „más” kifejezés helyett.
- 24 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Európai Unió valamennyi nyelvén készült változat figyelembevételével (2018. június 6-i Tarragó da Silveira ítélet, C-250/17, EU:C:2018:398, 20. pont).
- 25 Másodszor hangsúlyozni kell a 2011/7 irányelv célját illetően, hogy a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépést célozza, mivel e késedelem ezen irányelv (12) preambulumbekzdése értelmében olyan szerződésszegés, amelyet többek között az alacsony vagy fel nem számított késedelmi kamatok az adósok számára pénzügyi szempontból vonzóvá tettek (2017. február 16-i IOS Finance EFC ítélet, C-555/14, EU:C:2017:121, 24. pont).

- 26 Következésképpen az említett irányelv célja, hogy hatékony védelmet biztosítson a hitelező számára a késedelmes fizetéssel szemben (lásd ebben az értelemben: 2016. december 15-i Nemeč ítélet C-256/15, EU:C:2016:954, 50. pont). Az ilyen védelem magában foglalja a hitelező részére az általa viselt behajtási költségek lehető legteljesebb mértékű megtérítésének biztosítását úgy, hogy az ilyen késedelmes fizetést előnytelenné tegye.
- 27 Következésképpen e céllal ellentétes lenne a 2011/7 irányelv 6. cikkének olyan értelmezése, amely kizárja azt, hogy az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólításokból eredő költségek 40 euró feletti kártérítést eredményezzenek, még akkor is, ha ezek a költségek meghaladják ezen átalányösszeget.
- 28 Emlékeztetni kell még arra, hogy a 2011/7 irányelv hatályon kívül helyezi a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2000. L 200., 35. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 226. o.), amely 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában előírta, hogy a hitelező jogosulttá válik megfelelő összegű ellentételezésre az adós késedelmes fizetése következtében felmerült összes indokolt behajtási költsége miatt.
- 29 Mivel semmi nem utal arra, hogy a 2011/7 irányelv elfogadásával az uniós jogalkotó szándéka a 2000/35/EK irányelv által a hitelezőnek nyújtott védelem csökkentése lett volna, következtelen lenne úgy tekinteni, hogy a 2011/7 irányelv hatálya alatt a hitelező csak egy, az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólításhoz kapcsolódó költségéből eredő, legfeljebb 40 eurós kártérítésben részesülhetne még akkor is, ha ezek a költségek magasabb összeget érnek el, miközben a 2000/35 irányelv hatálya alatt megfelelő ellentételezésben részesülhetett volna, amely – adott esetben – magasabb ennél az összegnél.
- 30 Mindazonáltal pontosítani kell, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében előírt kártérítésnek megfelelőnek kell lennie, ez a kártérítés nem fedezheti sem az említett költségeknek azt a részét, amelyet az e cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszegnél már figyelembe vettek, sem az olyan költségeket, amelyek túlzottnak tekinthetők az ügy összes körülményének figyelembevételével.
- 31 A 2011/7 irányelv 6. cikkének szövegéből továbbá az következik, hogy ezen irányelv célja, hogy ezt a rendelkezést úgy értelmezzék, mint amely lehetővé teszi, hogy a hitelező az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólításokból származó költségeinek megtérítését követelje, valamint hogy a 40 eurós átalányösszeg mellett ezen költségeknek azt a részét illetően, amely meghaladja ezt az átalányösszeget, megfelelő kártérítésben részesüljön.
- 32 E következtetést nem kérdőjelezheti meg a 2011/7 irányelv (19) és (20) preambulumbekzdésének figyelembevétele.
- 33 Ugyanis meg kell jegyezni, hogy az uniós jogi aktusok preambulumának nincs kötelező hatálya, és arra nem lehet hivatkozni sem az adott jogi aktus rendelkezéseitől való eltérés, sem az e rendelkezések szövegétől nyilvánvalóan eltérő értelmezés céljából (2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet, C-345/13, EU:C:2014:2013, 31. pont).
- 34 Egyebekben és mindenesetre meg kell állapítani, hogy 2011/7 irányelvnek sem a (19), sem a (20) preambulumbekzdéséből nem következik, hogy azt az átalányösszeget, amely az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében szerepel, úgy kell tekinteni, mint azt a maximális összeget, amelyet a hitelező javára meg kell állapítani az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólításokból származó költségeinek, vagy – általánosságban – a belső behajtási és adminisztratív költségeknek a megtérítése érdekében.

- 35 E tekintetben különösen meg kell jegyezni – amint arra a főtanácsnok indítványának 40. pontjában rámutatott –, hogy bár a 2011/7 irányelv (20) preambulumbekzdésének angol és francia nyelvű változatai úgy tűnnek, hogy az átalányösszegű kártérítéshez való jogot kizárólag a belső behajtási költségre terjedően tartják fenn (*fixed sum to cover internal recovery costs*), szemben a „más” behajtási költségekre vonatkozó kártérítéssel (*other recovery costs they incur*), a belső költségek és a „más” költségek között ilyen formális különbség nem jelenik meg ugyanezen preambulumbekzdés más nyelvi változataiban, mint az olasz (*diritto al pagamento di un importo forfettario per coprire i costi interni [...] esigere anche il risarcimento delle restanti spese di recupero sostenute*), vagy a holland (*het recht op betalen van een vast bedrag ter dekking van interne invorderingskosten [...] recht hebben op terugbetaling van de overige invorderingskosten die ontstaan*) nyelvű változatokban.
- 36 Egyébiránt az a körülmény, hogy a 2011/7 irányelv (19) preambulumbekzdése kimondja, hogy ezen irányelvnek minimális átalányösszeget kell meghatározni a adminisztratív költségekkel, valamint a késedelmes fizetésből származóan viselt belső behajtási költségekkel kapcsolatos kártérítésre, nem zárja ki az e költségekkel kapcsolatos megfelelő kártérítés nyújtását a hitelező számára abban az esetben, ha ez a minimális átalányösszeg nem elegendő.
- 37 Továbbá igaz, hogy az említett preambulumbekzdés pontosítja, hogy az átalányösszeg általi kártérítésnek a behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek korlátozására kell irányulnia, e megállapítást ugyanezen preambulumbekzdés összességének figyelembevételével kell olvasni. Következésképpen, e pontosítás által az uniós jogalkotó csak kiemelte a 40 eurós átalány-kártérítés automatikus jellegét, amely ösztönzőleg hat a hitelezőre a behajtási költségeinek ezen összegre való korlátozása érdekében anélkül, hogy kizárná e hitelező azon lehetőségét, hogy – adott esetben – egy megfelelő, jelentősebb ellentételezésben részesüljön, amely viszont nem automatikus.
- 38 A fentiekből következően a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az elismeri az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólítások költségéből eredő kár megtérítését követelő hitelezőnek e címen fennálló azon jogát, hogy – az e cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszeget felül – ezen költségeknek azt a részét illetően, amely meghaladja ezt az átalányösszeget, megfelelő kártérítésben részesüljön ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az elismeri az adós késedelmes fizetése miatt az utóbbinak címzett fizetési felszólítások költségéből eredő kár megtérítését követelő hitelezőnek e címen fennálló azon jogát, hogy – az e cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszeget felül – ezen költségeknek azt a részét illetően, amely meghaladja ezt az átalányösszeget, megfelelő kártérítésben részesüljön ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében.

Aláírások